

Sedím tam jen na zemi
Poslouchám zemi i hlasy
Sleduji nepatrný pohyb
Cikánův knír pomalu ohýbán je větrem
A topoly tiše ševelí u garáže
Co zde stojí od šedeátých let
A předtím zde možná býval park
A chodil ho rozsvěcet chlápek
Ten byl postarší
A už nedělal nic jiného než tohle
Dělal to pomalu a dobře

Jeho vážnost děsila děti
Které dnes už po důchodu dávno v zemi spí
Nebo vtělení do černých myslivců
Nabízí mastičku na kůži malým chlapcům
Ve "Voresovských" lesích
(Původně ve Schwarzwaldu - dle vyprávění)

Cikáni teď zde jsou, kde předtím nebyli
Ale jejich poezie ponechává
Co staré již bylo smysluplným, starým
Na houpačkách jen sedí
A vraky aut rozhoupávají
Jako své zlověstné černé kníry